

Kuka on antikristus ja villitsijä?

1. ja 2. Johanneksen kirjeen selitystä

Lukihäiriöisille ja huonosti suomea ymmärtäville tarkoitettu versio.

Apostoli Johannes kertoi evankeliuminsa tarkoituksen sen lopussa. Siellä lukee näin:

"...nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä." (Joh 20:31)

Johanneksen tarkoitus oli siis saada lukijat uskomaan, että Jeesus kristus on Jumalan poika. Mitään muuta tunnustusta hän ei pelastavalta uskolta edellyttänyt. Hän toistaa tämän saman asian ensimmäisessä kirjeessään tällä tavalla:

"Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille henkeänsä. Ja me olemme nähneet ja todistamme, että isä on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi. Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa." (1Joh 4:13-15)

Vaikka Johannes on näin selväsanainen tässä asiassa, ovat monet alkaneet väittää, että hän olisi edellyttänyt pelastavalta uskolta sen tunnustamista, että "Jeesus kristus on Jumala, lihas tai lihaan tai lihaksi tullut". Sellaista tunnustusta Johannes ei opetuslapsilta kuitenkaan näiden kohtien perusteella vaatinut. Sen sijaan Johannes erotti isän ja pojan toisistaan hyvin selvästi, niin että sanoi vain isää Jumalaksi ja poikaa kristukseksi, jonka isä on lähettänyt maailman vapahtajaksi.

Kun luet sen kohdan, jossa Johannes puhuu henkien erottamisesta, niin huomaat siitäkin, että hän ei vaadi Jumalan lapselta muun asian todeksi tunnustamista kuin sen, että Jeesus on kristus, lihas, lihaan tai lihaksi tullut, riippuen käännöksestä ja Raamatun kohdasta (1Joh 4:1-3; 2Joh 1:7-11). Novumin mukaan antikristus ei tunnusta sitä, että Jeesus Kristus on lihas tullut Jumalan Poika. Jumalan lapset tunnustavat tämän todeksi lisäämättä siihen mitään sellaista, mitä siinä ei lue.

"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen kristukseksi, lihas tulleeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa." (1Joh 4:1-3)

Johannes sanoo: "Jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen KRISTUKSEKSI, lihas tulleeksi, on Jumalasta" ja "yksikään henki, joka ei tunnusta JEESUSTA, ei ole Jumalasta". Hän ei sano: "Jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen JUMALAKSI, lihas tulleeksi, on Jumalasta" ja "yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta JUMALAKSI, ei ole Jumalasta".

Ne, jotka vaativat meitä tunnustamaan tämän kohdan perusteella Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi, perustelevat vaatimustaan väärällä Raamatun kohdalla (Joh 1:1-14). Käsittelen sen kohdan ja muut vastaavat kohdat [toisaalla](#), mutta jotta näkisit, että Johannes ei juuri tässä nimenomaisessa kohdassa vaadi sellaista tunnustusta, käyn vielä lävitse kaikki kohdat Johanneksen kirjeissä, joissa hän puhuu tästä asiasta (1Joh 2:18-28; 4:1-5:21; 2Joh 1:7-11).

On hyvä, että luet nämä jakeet ensin järjestyksessä läpi ja tutkistelet sydämessäsi, mitä niissä sanotaan. Lue sen jälkeen siitä, miten minä olen ymmärtänyt nämä kohdat veljien kanssa, jotka palvelevat meidän herraamme Jeesusta kristusta, joka etsi ihmisenä aina isänsä Jumalan kunniaa kaikessa, ei omaa kunniaansa. Mekin etsimme lähettäjämme isän kunniaa, emme omaa kunniamme, ja annamme sen vuoksi kristukselle sen kunnian, mikä hänelle kuuluu ja Jumalalle sen kunnian, mikä hänelle kuuluu, sen mukaan, mitä heistä on Raamattuun kirjoitettu.

1.Johanneksen kirje:

2:18 Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niin kuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

2:19 Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme.

2:20 Teillä on voitelu pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.

2:21 En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta.

2:22 Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää isän ja pojan.

2:23 Kuka ikinä kieltää pojan, hänellä ei ole isääkään. Joka tunnustaa pojan, hänellä on myös isä.

2:24 Minkä te olette alusta asti kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuulleet, niin tekin pysytte pojassa ja isässä.

2:25 Ja tämä on se lupaus, minkä hän on meille luvannut: iankaikkinen elämä.

2:26 Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttävät.

2:27 Mutta te - teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niin kuin hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niin kuin se on opettanut teitä, niin pysykää hänessä.

2:28 Ja nyt, lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkotettaisi pois hänen tykönsä hänen tulemuksessaan.

4:1 Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

4:2 Tästä te tunnette Jumalan hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen kristukseksi, lihassa tulleeeksi, on Jumalasta;

4:3 ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa.

4:4 Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

4:5 He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niin kuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä.

4:6 Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

4:7 Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

4:8 Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

4:9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen poikansa

maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

4:10 Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

4:11 Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

4:12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

4:13 Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille henkeänsä.

4:14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että isä on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi.

4:15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

5:1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt.

5:2 Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjensä.

5:3 Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat;

5:4 sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.

5:5 Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan poika?

5:6 Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja henki on se, joka todistaa, sillä henki on totuus.

5:7 Sillä kolme on, jotka todistavat:

5:8 Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä.

5:9 Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi. Ja tämä on Jumalan todistus, sillä hän on todistanut pojastansa.

5:10 Joka uskoo Jumalan poikaan, hänellä on todistus itsessänsä; joka ei usko Jumalaa, tekee hänet valehtelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut pojastansa.

5:11 Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen pojassansa.

5:12 Jolla poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.

5:13 Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

5:14 Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä.

5:15 Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.

5:16 Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava.

5:17 Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

5:18 Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.

5:19 Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa.

5:20 Mutta me tiedämme, että Jumalan poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen totisen ja me olemme siinä totisessa, hänen pojassansa, Jeesuksessa kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.

5:21 Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

2. Johanneksen kirje:

1:7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus.

1:8 Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan.

1:9 Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä isä että poika.

1:10 Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi;

1:11 sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa.

Jos sinulla on lukihäiriö tai et ymmärrä jostakin muusta syystä hyvin suomenkieltä, niin kirjoitan näiden kohtien selityksen hyvin yksinkertaisella tavalla. Toivottavasti ymmärrät tämän selityksen ja Johanneksen kirjeen alkuperäisen tarkoituksen oikein.

Yritän puhua sinulle niin kansantajuisesti kuin vain osaan, jotta ymmärtäisit, mitä sinulle sanon.

Tuon ensin esille sen seikan, että "sana" ja "isä Jumala" ovat kaksi eriä "jumalaa" Johanneksen evankeliumin alussa, eivät yksi ja sama Jumala. Huomaat tämän, kun kirjoitan sanan "jumala" pienellä kirjaimella, kun Johannes tarkoittaa sillä "sanaa".

Johanneksen evankeliumi:

1:1 Alussa oli sana, ja sana oli Jumalan tykönä, ja sana oli **jumala**.

1:2 Tämä oli alussa Jumalan tykönä.

1:14 Ja sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella pojalla on isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.

Se sana, joka tuli lihaksi, ei ole tietenkään isä Jumala vaan se on Jeesus kristus, Jumalan poika.

Isä ja poika ovat tässäkin kohdassa kaksi eriä olentoa, eivät yksi ja sama olento.

Jotta osaisimme erottaa nämä kaksi toisistaan oikealla tavalla, tulee meidän tietysti tuntea koko Raamattu ja ottaa huomioon kaikki kohdat, joissa puhutaan Jumalasta ja hänen pojastaan.

Johannes tarkoittaa antikristuksilla niitä, jotka eivät tunnusta, että Jeesus on kristus, lihassa tullut Jumalan poika. Hän sanoo sen selvästi kaikissa niissä kohdissa, jotka lainasin tämän kirjoituksen alkuun suoraan Raamatusta. Johannes ei kirjoita kertaakaan niin, että antikristus on se, joka ei tunnusta, että "Jeesus kristus on Jumala, lihassa tullut". Jos olet rehellinen, niin tunnustat tämän asian. Sellainen väite on saatu aikaan yhdistämällä Johanneksen evankeliumin alun teksti hänen

kirjeeseensä ja tulkitsemalla väärin evankeliumin alun teksti, niin että Johannes olisi sanonut siinä Jeesuksen olevan isän vertainen Jumala, mitä hän ei todellisuudessa sano.

Anna itsellesi nyt mahdollisuus nähdä tämä asia, sillä se on loppujen lopuksi hyvin selvä ja yksinkertainen, jos vain tahdot ymmärtää sen, mitä Jumala sinulle Raamatun kautta todella sanoo, sen sijaan, että pitäisit sokeasti kiinni katolisten isien laatimasta uskon tunnustuksesta, jossa Jeesusta sanotaan isän vertaiseksi Jumalaksi ja Jumala kuvataan kolmiyhteiseksi Isäksi ja Pojaksi ja Pyhäksi Hengeksi.

Jos luet ne Raamatun kohdat, joissa Johannes tästä asiasta puhuu, niin saatat huomata, että hän todellakin sanoo noin. Ne Raamatun kohdat ovat 1Joh 2:18-28, 4:1-5:13 ja 2Joh 1:7-11.

Lue ne perätysten lävitse ja anna itsellesi aikaa, jotta Jumalan sana saa uskossa sulautua sinuun ja ymmärrät oikein lukemasi. Se on meidän isämme Jumalan tahto.

Kiinnitä lukiessasi huomiota siihen, miten Johannes erottaa jatkuvasti isän ja pojan toisistaan. Hän ei yhdistä heitä kirjoitusten vastaisella tavalla toisiinsa vaan sanoo selvästi, että isä on Jumala ja Jeesus kristus on hänen poikansa. Jumala on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi. Jumala ei siis itse tullut alas taivaasta vaan hän lähetti poikansa maailmaan. Jumala on tosin tullut maailmaan siten, että hän asuu poikansa ruumiissa (Joh 14:9-11). Jumala asuu poikansa, ihmisen kristuksen Jeesuksen, ruumiissa (1Tim 2:5). Jeesus ei ole itse se Jumala, joka hänessä asuu. Hän on sen Jumalan poika. Jeesus kristus on ihminen, ei sellainen Jumala kuin isä yksin on (Joh 17:3).

Isä ei itse tullut alas maailmaan ruumiillisessa muodossa.

Isä Jumala ei tullut lihaksi.

Jumalan poika tuli lihaksi.

Jeesus on kristus, lihaksi tullut Jumalan poika.

Jumala asuu tässä pojassaan, joka on ihminen (1Moos 3:15; 2Sam 7:8-17; Psa 2; 8; 22; 45; 69; 110; Jes 9:5-6; 11:1-10; 42:1-8; 53; 61:1-11; Matt 1:17-25; Luuk 1:26-37; Room 5:12-21; 1Kor 15:1-47; 1Tim 2:5; Hebr 2:5-10:23; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 22:16).

Jeesusta sanotaan Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi, koska hän on sinnyt pyhästä hengestä ja hänen isänsä ei ole ihminen vaan hänen isänsä on Jumala (Luuk 1:35).

Jeesusta sanotaan "jumalaksi" sen vuoksi, että ihmisiä sanotaan Raamatussa "jumalaksi", kun he ovat muiden yläpuolella hierarkiassa ja hallitsevat heitä (2Moos 4:16; Psa 82.1, 6; Joh 10:29-50; 1Piet 3:22; Ilm 19:11-21).

Raamatussa erotetaan isä Jumala ja hänen poikansa selvästi toisistaan, niin että sana "Jumala" tarkoittaa vain isää niissä kohdissa, joissa isä ja poika esiintyvät yhtä aikaa.

Johannes ei siis väittänyt missään kohdassa evankeliumiaan tai kirjeitään, että "Jumala tuli lihaksi". Hän sanoi korkeintaan, että "jumala tuli lihaksi", jolloin tämä "jumala" tarkoittaa Jumalan poikaa, Jeesusta kristusta. Huomaa, että "Jumala" on eri olento kuin se "sana", jota Johannes sanoo "jumalaksi" evankeliuminsa alussa. "Jumala" on "isä", mutta hänen "sanansa" ei ole "Jumala" sillä tavalla kuin "isä yksin on Jumala" (Joh 17:3).

Raamatussa sanotaan "jumalaksi" monia eri asioita ja henkilöitä: ihmisiä (2Moos 4:16; Psa 82:1, 6), Jumalan sanaa (Joh 1:1), enkeleitä (2Moos 3:1-14), epäjumalia (1Kor 8:4-6) ja Jumalaa itseään eli isää (Efe 4:6; Joh 17:3). Kun Jeesusta sanotaan Raamatussa "jumalaksi", niin sinun pitää ymmärtää se, mitä sillä sanalla silloin tarkoitetaan. Jos olet vilpitön, niin huomaat, että Jeesus ei ole samalla tavalla "Jumala" kuin isä yksin on Jumala.

Millä tavalla Jeesus sitten eroaa "Jumalana" isästä Jumalasta?

Monella eri tavalla. Luettelen tässä niitä asioita:

- Jeesus on ihminen sen lisäksi että on Jumalan poika, tai häntä sanotaan ihmiseksi, vaikka olisi ikivanha Jumalan Poika ihmisen ruumiissa ja käynyt läpi muutoksia: ikivanha Jumalan Sana, ihminen, ikivanha Jumalan Sana (yksi tietoisuus ja "minä" kerrallaan, jolla on oma tahto, mieli, tunteet, ajatukset, muistot ja tieto, sen sijaan, että olisi kaksi itsestään tietoista "minää" yhdessä persoonassa samaan aikaan). Isä Jumala ei ole ihminen. Koska Jeesus on ihminen, on hän Jumalasta erillinen persoona ja elävä olento, joka on saanut alkunsa ihmisenä Marian kohdussa. Isä Jumala ei ole saanut alkuaan ihmisenä, koska ei ole ihminen vaan on Jumala. Jumala ei voi lakata olemasta Jumala, joten hän ei voi muuttua ihmiseksi. Ihminen ei voi lakata olemasta ihminen, joten ihminen ei voi muuttua Jumalaksi.
- Jeesus on kristus, mutta isä Jumala ei ole kristus, koska kristus on "Jumalan voideltu", mutta ei Jumala itse. Jumala on voidellut Jeesusta pyhällä hengellä enemmän kuin veljiään, niin että Jeesus on Jumalan kansan ylimmäinen pappi, ja se profeetta, josta Mooses oli ennustanut, ja Israelin ja koko maailman kuningas (5Moos 18:15-18; Apt 10:38; Hebr 1:9; Psa 45; Jes 9:5-6; Ilm 19:11-21). Vanhassa testamentissa oli tapana voidella öljyllä ylimmäinen pappi, Jumalan profeetta ja kuningas. Isä Jumala ei ole ylimmäinen pappi eikä profeetta eikä kristus, voideltu ihminen. Jumala on tehnyt Jeesuksen kristukseksi ja herraksi (Apt 2:36), mutta isää Jumalaa ei ole kukaan tehnyt kristukseksi ja herraksi, sillä hän on Jumala ja on aina ollut, on ja on oleva kaikkien yläpuolella oleva herra, ainoa kaikkivaltias: "Jumala on kristuksen pää" (Ilm 1:8; 4:8; 11:17; 15:3; 16:7; 19:6; 21:22; 2Kor 6:18; 1Kor 11:3).
- Sanaa "kristus" käytetään vain ihmisistä, ei koskaan Jumalasta tai enkeleistä.
- Jeesuksesta käytetään Raamatussa useimmiten nimityksiä Jumalan poika, kristus, herra, karitsa, ihmisen poika ja ihminen. Kun Jumala ja Jeesus mainitaan samassa kohdassa, tarkoittaa sana "Jumala" yleensä aina isää, ei koskaan poikaa samassa merkityksessä kuin isä yksin on Jumala. Jeesusta sanotaan niissä kohdissa kristukseksi, herraksi tai Jumalan pojaksi. Esimerkiksi näin: "... niin on meillä kuitenkin ainoastaan **yksi Jumala, isä**, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi herra, Jeesus kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa." (1. Kor. 8:6; vrt. Efe 4:4-6)
- Raamatussa ja etenkin Uudessa testamentissa erotetaan jatkuvasti toisistaan "Jumala" ja "herra Jeesus kristus", kun näistä kahdesta puhutaan samassa asiayhteydessä, ja on täysin selvää, että Jumalalla tarkoitetaan silloin vain "isää", ei koskaan "poikaa" tai "kolmiyhdistä jumalaa", joka "isä ja poika ja pyhä henki".
- Jeesus on alamainen isälle, mutta isä ei ole alamainen kenellekään. Jeesus on alamainen isälle vielä sen jälkeen, kun kuolleet ovat nousseet ylös eikä vain nyt, kun hän istuu isän oikealla puolella taivaissa. (1. Kor. 15:27-28) Isän oikealla puolella istuminen on kuvaus hierarkiasta. Jumala on antanut käytännössä kaiken hallitusvallan pojalleen, mutta valtaistuimen puolesta isä on poikaa ylempi, niin kuin farao oli Joosefia ylempi (tämä on esikuva Jumalan ja Jeesuksen välisestä valtasuhteesta, 1. Moos. 41:39-41). Isä Jumala on ainoa kaikkivaltias: poika on kaikkia luotuja ylempänä oleva valtiias, mutta isä on pojan

valtias (1Kor 11:3; Joh 17:3; Jda 1:24-25; 2Kor 6:18; Ilm 1:8; 4:8; 11:17; 15:3; 16:7; 19:6; 21:22).

- Jeesus on kuollut ristillä ja Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista. Jeesus ei voinut pelastaa itse itseään kuolemasta, koska on Jumalan poikanakin ja "jumalana" vain ihminen. (Luuk 1:35; Joh 10:24-42; Psa 82:1-6; 2Sam 4:16; 7:1) Jumala on pelastanut Jeesuksen kuolemasta herättämällä hänet ylös kuolleista. (Hebr 5:7; 13:20-21) Isä Jumala ei ole kuollut eikä hän voi kuolla, koska on Jumala eikä ihminen, eikä Jumala ole noussut ylös kuolleista, koska hän ei ole kuollut eikä voi kuolla (1Tim 6:13-16).
- Isä Jumala on antanut kaiken vallan pojalleen Jeesukselle, mutta isälle ei kukaan anna valtaa, sillä hänellä on se valta itsellään luonnostaan sen perusteella, että hän on Jumala (Matt 28:18; Apt 17:22-31; Room 8:31-36).
- Jeesus on saanut kaiken isältään Jumalalta: elämän, vallan, vallan antaa syntejä anteeksi, vallan tuomita eläviä ja kuolleita, jne. (Joh 5:7-30; Matt 28:18; Luuk 5:24) Jumala ei ole saanut keneltäkään yhtään mitään, sillä hän ei tarvitse keneltäkään yhtään mitään, koska hänellä on muutenkin jo kaikki, sillä hän on Jumala, joka itse antaa muille elämän, hengen ja kaiken (Apt. 17:22-31).
- [Rukoukset kohdistetaan isälle Jumalalle](#) hänen poikansa Jeesuksen nimessä, ei pojalle (Matt 6:6,9; Joh. 14:13; 15:16; 16:23,24; Apt 4:24-31).
- Jumalalla ei ole isää, mutta Jeesuksella on isä, "Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä" vielä taivaassa (Joh. 20:17; Efe 1:3; Ilm 3:12).
- Jeesusta ei kutsuta Raamatussa kertaakaan selvästi Jumalaksi, sellaiseksi kuin vain isä Jumala on. Kohdat, joissa Jeesusta kutsutaan Jumalaksi, kuvaavat Jeesusta isästä erilliseksi jumalaksi, jonka voidaan nähdä olevan vallassa alempi kuin isä (Psa 2; 8; 45; 110; 102 = Hebr 1; Psa 82 = Joh 10:29-36; Jes 9:5-6 = Dan 7:13-14 = Efe 1:20-23). Kun Raamatussa puhutaan kaikkivaltiaasta Jumalasta ja kaiken olevaisen luojasta käyttämällä hänestä yleisnimeä "Jumala", niin silloin tarkoitetaan poikkeuksetta isää Jumalaa, ei Jeesusta, Jumalan poikaa.
- Kun Vanhan testamentin profetioissa sanotaan Jahven ja Elohimin (Herran ja Jumalan) tulevan alas taivaasta tai tulevan maailmaan, niin niissä kohdissa Jumala tulee poikansa ruumiissa maailmaan, koska asuu pojassaan (Joh 14:9-11; Sak 14:1-9; Apt 1:9-11; Jes 40:3; Luuk 1:15-17). Jeesus edustaa lisäksi isäänsä tämän kaikella arvovallalla, kun on tullut hänen nimessään (Joh 7:43; 10:25; vrt. 2Moos 3:1-15) Isä Jumala on näkymätön henki, joka asuu pojassaan (Joh 4:24; 1:18; 1Tim 6:13-16), ihmisessä kristuksessa Jeesuksessa (1Tim 2:5). Jos näitä kahta ei eroteta toisistaan vaan sanotaan Jeesusta Jumalaksi, niin silloin annetaan väärä todistus Jeesuksesta kristuksesta ja hänen isästään, Jumalasta.
- [Jumala on luonut kaiken](#), mitä on olemassa, ja antanut kaikille hengen, elämän ja kaiken. Jumalan poika ja meidän herramme Jeesus kristus ei ole ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa (Apt 17:22-31; 4:24-31; 14:15; Ilm 4:8-11; 10:6; 14:7; Psa 33:6-9; Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15; 1Moos 1-2; 2Moos 20:11; Jes 42:1-8). Jumala on tuonut esiin aikakaudet poikansa kautta, mutta ei ole luonut tätä maailmaa hänen kauttaan (Hebr 1:2).

Jos olet rehellinen ja vilpittömä, niin huomaat, että Jeesus on erilainen "jumala" kuin isä on "Jumalana".

Se, että ymmärtää ja tunnustaa isän ja pojan välisen eron, ei tarkoita sitä, että joku kieltää Jeesuksen jumaluuden. Jeesus on herra ja jumala juuri sillä tavalla kuin Raamatussa hänestä kerrotaan: erilainen "jumala" kuin isä on "Jumalana".

Jeesus ei ole Raamatun mukaan vain "Herra ja Jumala", niin kuin isä on vain "Herra ja Jumala".

Jeesus on paljon muutakin kuin vain "Herra ja Jumala".

Jeesus on myös Jumalan poika, ihmisen poika, kristus ja ihminen.

Isä Jumala ei ole mitään näistä asioista: hän on vain Jumala.

Huomaatko nyt eron isän ja pojan välillä?

Monet väittävät, että Jeesus tunnusti olevansa Jumala, kun hän keskusteli Tuomaan kanssa (Joh 20:24-31; vrt. Joh 14:1-11).

Ei Jeesus tunnustanut olevansa Jumala.

Jeesus sanoi Tuomaalle: "Sentähden, että näit minut, sinä uskot. Autuaita ovat ne, jotka eivät näe, mutta uskovat silti". (Joh 20:29)

Tuomas uskoi vasta sen jälkeen, kun oli nähnyt kuolleista herätetyn Jeesuksen (Joh 20:24-31).

Hän ei uskonut sitä ennen, että Jumala on herättänyt Jeesuksen ylös kuolleista.

Miksi sitten Tuomas sanoi "Minun herrani ja minun Jumalani"? (Joh 20:27)

Siksi, että hän "ymmärsi" vasta nyt, että Jumala asuu Jeesuksessa, hänen ruumiissaan.

Tuomas oli ollut aiemmin mukana kuulemassa, kun Jeesus sanoi, että isä asuu hänessä ja tekee ne teot, joita hän tekee, ja sanoo ne sanat, jotka hän sanoo (Joh 14:1-11).

Tuomas ei ollut kuitenkaan ymmärtänyt sitä, mitä Jeesus näillä sanoilla tarkoitti.

Monet eivät ymmärrä niitä vielääkään.

Monet luulevat, että Jeesus sanoi olevansa Jumala, mutta ei Jeesus sitä sanonut.

Jeesus sanoi, että Jumala asuu hänessä.

On aivan eri asia sanoa, että "Jumala asuu minussa" kuin sanoa "Minä olen Jumala".

Jeesus ei sanonut koskaan "Minä olen Jumala".

Jeesus ei sanonut olevansa Jumala, koska hän ei ole Jumala.

Jeesus sanoi vain isäänsä Jumalaksi: ainoaksi totiseksi Jumalaksi (Joh 17:3).

Jeesus ei sanonut ketään tai mitään muuta Jumalaksi kuin omaa isäänsä ja meidän isäämme (Joh 20:17).

Ymmärrätkö tämän nyt?

Jeesus sanoi menevänsä valmistamaan opetuslapsille sijaa Jumalan tykö (Joh 14:1-11).

Jeesus sanoi: "Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun!" (Joh 14:1)

Jeesus sanoi, että meidän tulee uskoa Jumalaan, joka on eri olento kuin hän: meidän tulee uskoa sekä Jumalaan että Jeesukseen, molempiin, ei vain toiseen heistä.

Jeesus sanoi, että opetuslapset tietävät tien Jumalan tykö.

Jeesus sanoi olevansa se tie Jumalan tykö. (Joh 14:1-6)

Jeesus on "tie Jumalan tykö", ei itse Jumala.

Huomaatko tässäkin eron Jumalan ja Jeesuksen välillä?

Jeesuksen ja opetuslasten välinen keskustelu eteni näin (Joh 14:1-11):

"Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. Ja mihin minä menen – tien sinne te tiedätte."

Tuomas sanoi hänelle:

"Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?"

Jeesus sanoi hänelle:

"Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule isän tykö muutoin kuin minun kauttani. Jos te olisitte tunteneet minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni; tästä lähtien te tunnette hänet, ja te olette nähneet hänet."

Filippus sanoi hänelle:

"Herra, näytä meille isä, niin me tyydymme."

Jeesus sanoi hänelle:

"Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille isä?'"
Etkö usko, että minä olen isässä, ja että isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen. Uskokaa minua, että minä olen isässä, ja että isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen isän tykö, ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että isä kirkastettaisiin pojassa." (Joh 14:1-13)

Monet luulevat, että Jeesus sanoi olevansa Jumala, kun sanoi nuo sanat.

Ei Jeesus niin sanonut. Jeesus sanoi, että Jumala on hänessä, "asuu hänessä". On eri asia, että Jumala asuu Jeesuksessa kuin se, että Jeesus on itse se Jumala, joka hänessä asuu.

Jeesus ei sanonut olevansa "Jumala ihmisen ruumiissa". Monet luulevat silti, että Jeesus on Jumala ihmisen ruumiissa. He eivät itse asiassa usko siihen, että Jeesus on ihminen, sellainen kuin me, kuitenkin ilman syntiä.

Se, että Jeesus on ihminen kaiken muun lisäksi, mitä hän on, tekee hänestä hyvin erikoisen olennon.

Jeesus on Raamatun mukaan ihmisenä täysin samanlainen kuin me muut ihmiset olemme, kuitenkin sillä erotuksella, että hän ei tehnyt koskaan syntiä.

Jeesuksen synnittömyys ihmisenä on avain asemassa, kun mietimme sitä, mitä lunastus ja sovitukset ovat. (Room 5:12-21; 1Tim 2:3-7; 1Kor 15:1-23; Hebr 2-10)

Jeesus oli todellakin täysin samanlainen ihmisenä kuin me, niin että hän joutui taistelemaan kiusauksia vastaan ihmisen tavoin, jotta ei olisi langennut tekemään syntiä.

Jumalalle kiitos, niin Jeesus ei koskaan tehnyt syntiä!

Hän on ainoa ihminen maailman historiassa, joka on elänyt noin 33-vuotiaaksi, eikä ole langennut koskaan syntiin!

Jeesuksen synnittömyys ihmisenä on hyvin ratkaisevaa lunastuksen ja sovituksen kannalta. Vain täydellinen uhri pystyi tuomaan meille lunastuksen synneistä ja sovituksen isän Jumalan kanssa.

Ajattele sitä, jos Jeesus ei olisikaan ollut täydellisesti ihminen vaan hän olisi ollut "Jumala ihmisen ruumiissa"!

Miten hän olisi silloin voinut olla todellisesti kiusattu niin kuin ihminen?

Raamatun mukaan Jumala ei ole kenenkään kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa.

Mutta koska Jeesus oli ihmisenä täydellisesti samanlainen kuin me hänen veljensä, oli hän kiusattu niin kuin mekin, mutta hän ei langennut koskaan syntiin.

Jeesus oppi kuuliaisuuden kärsimystensä kautta ja tuli täydelliseksi välimieheksi ihmisten ja Jumalan välille, hän "ihminen kristus Jeesus" (Hebr 2 ja 5, 1Tim 2:3-7).

Sellainen syntiuhri kelpasi isälle Jumalalle ja toi meille iankaikkisen lunastuksen ja sovituksen.

Tärkeintä tässä on juuri se, että Jeesus oli ihmisenä täydellinen, synnitön.

Jos Jeesus olisi ollut Jumala ihmisen ruumiissa, niin hän ei olisi ollut kiusattu niin kuin hän kuitenkin Raamatun mukaan kiusattu oli.

Jos Jeesus olisi ollut Jumala ihmisen ruumiissa, niin hänen kärsimyksensä eivät olisi olleet aitoja ihmisen kärsimyksiä ja hänen uhrautumisensa olisi ollut turhaa. Ne eivät olisi tuoneet iankaikkista lunastusta ja sovitusta synneistämme.

Siis: ihmisen ruumiissa asuva Jumala ei kärsinyt syntiuhrina meidän puolestamme vaan "ihminen kristus Jeesus" kärsi ja kuoli puolestamme ristillä.

Jeesuksen kärsimys ei ollut vain ruumiin kärsimystä. Se oli sitä enemmän "sisäisen ihmisen kärsimystä", sillä Jeesus oli kiusattu kuolemaansa asti.

Kun Jeesus roikkui ristillä, häntä pilkattiin ja ivattiin. Hänelle sanottiin:

"Sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta itseäsi, jos olet Jumalan poika, ja astu alas ristiltä." (Matt 27:40)

Ja:

"Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen." (Matt 27:42)

Olisiko Jeesus voinut astua alas ristiltä sen perusteella, että hän oli Jumala ihmisen ruumiissa?

Ei tietenkään!

Jeesus oli jo aiemmin Getsemanessa sanonut, että hän voisi rukoilla isää ja pyytää häntä lähettämään enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä estämään vangituksi tulemisensa, mutta hän ei tahtonut tehdä sitä, koska silloin kirjoitukset eivät olisi käyneet toteen (Matt 26:52-56).

Jeesus oli ihmisenä täysin riippuvainen isästään, niin kuin meidänkin tulee olla riippuvaisia isästä ja Jeesuksesta kristuksesta.

Isä oli tehnyt teot, jotka Jeesus teki, ja isä oli sanonut ne sanat, jotka Jeesus puhui opetuslasten kuullen (Joh 12:44-50; 14:9-11). Nyt kun Jeesus kärsi ristillä, olisi hän tarvinnut isän Jumalan apua, jotta olisi voinut astua alas ristiltä. Jeesuksella oli siten ihmisenä suuri kiusaus aina kuolemaan asti rukoilla isää, että hän olisi auttanut hänet pois ristiltä, niin että hänen ei olisi tarvinnut kuolla. Mutta koska Jeesus tahtoi toteuttaa isän tahdon, antoi hän henkensä isän käteen ja kuoli.

Jeesus kuoli ihmisenä, ei vain niin että hänen ruumiinsa kärsi tuskaa ja kipua ennen kuolemaa, vaan niin että hänen henkensä ja sielunsa kärsi, niin kuin ihmisen henki ja sielu kiusausten vuoksi ja ruumiillisen tuskan ja kuoleman pelon edessä kärsii.

Mitä sitten tapahtui sille ihmiselle, joka Jeesus myös sisäisen ihmisensä puolesta oli?

Katosiko se ihminen? Lakkasiko Jeesus olemasta ihminen, kun kuoli ja nousi ylös kuolleista?

Mitä Raamattu sanoo?

Kun Jumala oli herättänyt Jeesuksen ylös kuolleista, niin hän ilmestyi opetuslapsille toisenmuotoisena, mutta hän oli silti edelleen ihminen. Hän ei ollut henki, sillä hänen ruumiissaan oli lihaa ja luita (Luuk 24:39). Jeesus oli noussut ylös kuolleista. Hänen ruumiinsa oli tullut jälleen eläväksi.

Jeesus ei muuttunut Jumalaksi noustessaan ylös kuolleista, sillä kukaan ei ole nähnyt Jumalaa. Huomaa, että Johannes sanoo tämän saman asian, minkä muut apostolit ja Jeesus myös sanovat (1Joh 4:12; 1Tim 6:13-16; Joh 1:18).

Jumala on näkymätön henki (Joh 4:24) ja hänet voidaan "nähdä" vain "hengen silmillä" (3Joh 1:11).

Tämä tarkoittaa sitä, että me voimme "ymmärtää" sen, että Jumala asuu pojassaan Jeesuksessa, hänen ruumiissaan. Me voimme myös ymmärtää sen, millainen Jumala on ja mitä hän tahtoo meidän tekevän. Millään muulla tavalla Jumalaa ei voida nähdä.

Muuttuiko Jeesus sitten Jumalaksi, kun hänet otettiin ylös taivaaseen?

Onko Jeesus nyt Jumala, kun hän on taivaassa?

Jeesus ilmestyi taivaaseen astumisen jälkeen Paavalille Damaskoon johtavalla tiellä ja vielä uudelleen Jerusalemissa (Apt 9:1-9; 22:1-21). Jeesus oli silloin kirkastetussa muodossa.

Myös Stefanus näki Jeesuksen jo tätä ennen, kun hän antoi henkensä Herran käteen (Apt 7:54-60). Näkikö hän siis Jumalan, koska näki ylösnousseen ja taivaaseen astuneen Jeesuksen?

Raamatun mukaan hän ei nähnyt Jumalaa, sillä Johannes kirjoitti kauan näiden tapahtumien jälkeen, että "Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt." (1Joh 4:12).

Mitä Stefanus sitten näki?

Apostolien teoissa lukee näin:

Apostolien teot:

7:55 Mutta täynnä pyhää henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella

7:56 ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja ihmisen pojan seisovan Jumalan oikealla puolella."

Stefanus näki "Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella".

Se, miten Stefanus pystyi näkemään Jeesuksen seisomassa Jumalan oikealla puolella näkemättä itse Jumalaa eli isää, jääköön selittämättä. Mutta se on varmaa, että Stefanus ei nähnyt Jumalaa, ja että Paavali ei nähnyt Jumalaa, kun he näkivät ylösnousseen Jeesuksen sen jälkeen, kun Kristus oli astunut ylös taivaaseen ja istuutunut isänsä valtaistuimelle.

Jo pelkästään tästä pitäisi nähdä selvästi se, että Jeesus ei ole sillä tavalla Jumala kuin isä yksin on Jumala. Jos hän olisi samalla tavalla Jumala kuin isä on Jumala, niin Johannes ei olisi voinut sanoa:

"Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt." (1Joh 4:12).

Huomaa, että Johannes ja apostolit ja Jeesus erottavat jatkuvasti toisistaan "Jumalan" ja "Jeesuksen", niin että sanovat "Jumalaksi" vain "isää", mutta eivät "poikaa"! Jeesus on näissä kohdissa Jumalan poika, kristus ja herra, mutta ei Jumala, sillä isä on näissä kohdissa Jumala.

Jeesuksen ja isän jumaluudella on siis selvä ero vielä nyt, kun Jeesus on taivaassa. Jeesus ei ole muuttunut Jumalaksi vaan on edelleen ihminen, samalla kun on Jumalan poika, ihmisen poika, kristus ja herra.

Jos Jeesus olisi lakannut olemasta ihminen, niin hän ei olisi täydellisesti samanlainen ihmisenä kuin me olemme. Hän olisi "Jumala ihmisen ruumiissa", mikä on kuitenkin vastoin Raamatun ilmoitusta. Jeesus olisi vain näyttänyt Jumalalta, mutta olisi ollut todellisuudessa Jumala ihmisen ruumiissa, inkarnoitunut Jumala.

Pakanat uskoivat siihen, että Jumala tai jumalat voivat syntyä ihmiseksi, joten ei ole ihme, että katolinen kirkko on tuonut tämän harhaoppisen käsityksen sisälle kirkkoon ja nyt Jumalan seurakuntakin on sen opin omaksunut, niin että väittää sitä varmaksi Jumalan sanan opetuksiksi.

Raamatun ilmoitus Jeesuksesta todistaa kuitenkin sen, että Jeesus on edelleen ihminen, ei sellainen Jumala kuin isä on, mutta koska isä on korottanut Jeesuksen kaikkien luotujen yläpuolelle ja myös enkelien yläpuolelle, on hän "herra ja jumala" ja "kaikkivaltias" luotuihin nähden, mutta ei isäänsä Jumalaan nähden, joka on "Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä" vielä taivaassa ja Uudessa Jerusalemissa, pojan "Herra ja Jumala" eli vallassa ikuisesti poikaa ylempi.

Mitä tarkoittaa se, että Jeesus on tehty hetken ajaksi enkeleitä halvemmaksi?

Lähden avaamaan tätä sanan opetusta puhumalla ensin meistä ihmisistä, jotka kuulumme syntiseen sukukuntaan, toisin kuin Jeesus, jonka isä on Jumala myös biologisen sikiämisen kautta, ei vain uudestisyntymisen kautta, niin kuin on valittujen ja pyhien laita.

Me emme muutu enkeliksi tai jumal-olennoksi ylösnousemuksen jälkeen, vaikka meistä tulee kristuksen kaltaisia, kun näemme hänet sellaisena kuin hän on (1Joh 3:2).

Ihminen on syntymästä kuolemaan asti ja ikuisesti ihminen.

Ihminen saa alkunsa sikiämisessä äitinsä kohdussa ja syntyessään tähän maailmaan.

Ihmistä ei ole olemassa ennen kuin hän syntyy ihmiseksi.

Jeesustakaan ei ole ollut ihmisenä olemassa ennen kuin hän syntyi [äidistään Mariasta](#).

Jeesuksella on ihmisenä alku, mutta ei loppua. Hän elää ja pysyy ikuisesti (Hebr 7:24).

Jeesus on ihminen, koska syntyi ihmiseksi Mariasta ja on lihan puolesta Daavidin siementä eli kuningas Daavidin jälkeläinen (Matt 1:1; 2Sam 7:8-16; Jes 11:1, 10; Jer 23:5; 33:15; Apt :2:30; 13:22-23; Room 1:3; Ilm 5:5; 22:16).

Jeesusta sanotaan Jumalan pojaksi, koska Israelin ikuista kuningasta ja kristusta piti kutsuttaman Jumalan pojaksi ja hänen isänsä oli oleva Jumala, profeettojen sanan mukaan. (Psa 2; 2Sam 7:8-16;

1Aik 17:13; 22:10; 28:6) Isä tunnusti Jeesuksen pojakseen heti sen jälkeen, kun tämä oli saanut pyhän hengen olemaan kanssaan pysyvästi kasteen jälkeen. (Matt 3:17; Joh 1:32-34) Jumalan ainoa ([monogenes](#)) poika Jeesus on sen vuoksi, että vain hän on se luvattu kuningas ja kristus, ei kukaan muu: Jeesus on kristuksena ja kuninkaana ainoa laatuaan. Jeesus on myös ensimmäinen kuolleista herätettyjen joukossa ja ainoa, jonka kuolleista herättämisen kautta on luotu uusi ihminen, uusi luomus. (1Piet 1:3; Efe 2:10-22; 4:24; Kol 1:10-11; 2Kor 5:17)

Mitä sitten tarkoittaa se, että Jeesus on tehty hetken ajaksi enkeleitä halvemmaksi? (Hebr 2:9)

Se tarkoittaa sitä, että ihminen on alempiarvoinen ja halvempi kuin Jumalan enkelit.

Voit lukea tähän väliin lyhyen ja yksinkertaisen selityksen [heprealaiskirjeen alusta](#).

Jeesus oli maan päällä eläessään halvempi kuin enkelit, mutta kun Jumala korotti hänet ylösnousemuksen jälkeen kaikkien luotujen yläpuolelle, niin hänestä tuli myös enkelien "herra ja jumala", kaikkivaltias luotuihin nähden.

Jeesus ei kuitenkaan lakannut olemasta ihminen ja siksi on kirjoitettu, että Jumala ei ole alistanut tulevaa maailmaa enkelien alle vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen:

"Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen? Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja; asetit kaikki hänen jalkojensa alle." (Hebr 2:5-8)

Jumala on alistanut siis kaiken ihmisen kristuksen Jeesuksen alle, ei enkelien alle, ja tästä ihmisestä kristuksesta Jeesuksesta on tullut sitä kautta myös enkelien herra ja jumala, niin kuin myös meidän ihmisten herra ja jumala, sillä isä Jumala on antanut hänelle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä (Matt 28:17).

Ihmisen pojalla ei ole luonnostaan tätä valtaa suhteessa enkeleihin ja kaikkiin luotuihin. Hän on saanut sen vallan isältään Jumalalta sen jälkeen, kun nousi ylös taivaaseen. Daniel kirjoittaa juuri tästä tapahtumasta:

Daniel:

[7:13](#) Minä näin yöllisessä näyssä, ja katso, taivaan pilvissä tuli ihmisen pojan kaltainen; ja hän saapui vanhaikäisen tykö, ja hänet saatettiin tämän eteen.

[7:14](#) Ja hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, joka ei lakkaa, ja hänen valtakuntansa on valtakunta, joka ei häviä. (Dan 7:13-14).

Stefanus näki tämän saman "Ihmisen pojan" taivaassa Jumalan oikealla puolella ja Jumalan kirkkaus ympäröitsi häntä. (Apt 7:54-58)

Paavali näki kirkastetun herran Jeesuksen Damaskon tiellä ja myöhemmin Jerusalemissa (Apt 9:1-9; 22:1-21).

Johannes kirjoitti kaiken tämän jälkeen, että "Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt." (1Joh 4:12)

Eikö tämä kerro sinulle sitä, että Johannes ei sanonut Jeesusta "lihassa tulleeksi Jumalaksi" kirjeessään? (1Joh 4:2)

Johannes erottaa tässä samassa jaksossa aivan selvästi Jeesuksen, joka on kristus, lihassa tullut, ja Jumalan, joka on lähettänyt poikansa koko maailman vapahtajaksi! (1Joh 4:9, 14)

Monet väittävät, että Johannes sanoi Jeesusta "totiseksi Jumalaksi" ensimmäisen kirjeensä lopussa. Se on virhetulkinta. Johannes sanoi isää Jumalaa totiseksi Jumalaksi, ei hänen poikaansa.

"Mutta me tiedämme, että Jumalan poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen totisen; ja me olemme siinä totisessa, hänen pojassansa, Jeesuksessa kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä." (1Joh 5:20)

Sana "totinen" tarkoittaa jakeen alkuosassa isää Jumalaa. Me olemme isässä Jumalassa hänen poikansa kautta (1Joh 2:24; 1Tess 1:1; Joh 14:10-24). Jeesus sanoi, että hänen isänsä on ainoa totinen Jumala (Joh 17:3). Johanneksen tarkoitus on todistaa vain se, että Jeesus kristus on Jumalan poika (Joh 20:31). Niinpä on täysin varmaa, että "totinen Jumala ja iankaikkinen elämä" on tässä kohdassa isä, ei hänen poikansa Jeesus kristus, joka on ihminen, ei Jumala. [Pronomini "hän" viittaa siis "totiseen Jumalaan"](#), joka on isä, ei poika.

Oletko unohtanut Johanneksen kirjeestä tärkeimmän opetuksen, joka liittyy tähän aiheeseen, mutta se ei ole oikea opillinen ymmärrys vaan lähimmäisen ja eritoten veljien rakastaminen!

Oletko kohdellut veljiä kuin antikristuksia ja villitsijöitä, oletko herjannut ja solvannut heitä, oletko vähätellyt ja halveksinut heitä? Jos olet, niin missä on sinun rakkautesi veljiä kohtaan?

1.Johanneksen kirje:

4:7 Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

4:8 Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

4:9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

4:10 Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

4:11 Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

4:12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

4:13 Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille henkeänsä.

4:14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että isä on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi.

4:15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

4:16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

4:17 Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä;

sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

4:18 Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

4:19 Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.

4:20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhetteliija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

4:21 Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä.

5:1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt.

5:2 Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjensä.

5:3 Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat;

5:4 sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.

5:5 Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan poika?

Muuttuuko Jeesus sitten Jumalaksi siinä vaiheessa, kun kuolleet nousevat ylös? Lakkaako hän silloin olemasta ihminen?

Ei muutu.

Ei lakkaa olemasta ihminen.

Heprealaiskirjeessä on kirjoitettu, että

"Jumala ei ole alistanut tulevaa maailmaa enkelien alle vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen:

'Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen? Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja; asetit kaikki hänen jalkojensa alle.'" (Hebr 2:5-8)

Jumala on alistanut siis kaiken ihmisen kristuksen Jeesuksen alle, ei enkelien alle, ja tästä ihmisestä Kristuksesta Jeesuksesta on tullut sitä kautta myös enkelien herra ja Jumala, niin kuin myös meidän ihmisten Herra ja Jumala, sillä Isä Jumala on antanut hänelle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä (Matt 28:17).

Heprealaiskirje puhuu tässä yhteydessä "tulevasta maailmasta", jolla tarkoitetaan sitä iankaikkista Jumalan pojan valtakuntaa, josta mm. Daniel ja Jesaja ovat ennustaneet (Dan 7:13-14; Jes 9:5-6). Näistä viiteinäkin olevista kohdista käy ilmi, että "tuleva maailma" alistetaan poikalapsen ja ihmisen pojan valtaan, ja se, joka alistaa kaiken tämän pojan valtaan, on isä Jumala.

Paavali kirjoittaa tästä samasta aiheesta näin:

1.Korinttolaiskirje:

15:19 Jos olemme panneet toivomme kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat.

15:20 Mutta nytpä kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

15:21 Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

15:22 Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi kristuksessa,

15:23 mutta jokainen vuorollaan: esikoisena kristus, sitten kristuksen omat hänen tulemuksessaan;

15:24 sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

15:25 Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle."

15:26 Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

15:27 Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle." Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa.

15:28 Ja kun kaikki on alistettu pojan valtaan, silloin itse poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa.

Paavali sanoo tässä selvästi sen, että tuleva maailma (ylösnousemuksen jälkeinen maailma) on alistettu Jumalan pojan valtaan. Kun yhdistämme tämän ja muut samasta asiasta kertovat Raamatun kohdat toisiinsa, niin huomaamme, että tämä Jumalan poika on ihminen, niin kuin Paavali tässä ja edellä mainittu Heparalaiskirjeen kohta myös todistaa.

Sanalla "kristus" tarkoitetaan Raamatussa aina ihmistä, ei koskaan enkeliä tai itseään Jumalaa (isää).

Kun Jeesus on nyt taivaassa isän luona, niin hän on edelleen kristus: hän on siis edelleen ihminen kaiken sen muun lisäksi, mitä hänestä on kirjoitettu (Jumalan poika, ihmisen poika, herra, kristus, karitsa, meidän herramme ja meidän jumalamme, isän poika, herrojen herra ja kuningasten kuningas).

Muuttuuko Jeesus sitten Jumalaksi tuhannen vuoden rauhan ajan jälkeen?

Lakkaako Jeesus olemasta ihminen silloin?

Ilmestyskirjan ja Raamatun kokonaisilmoituksen mukaan Jeesus ei lakkaa olemasta ihminen edes silloin, joten hän ei muutu Jumalaksi.

Meidän tulee lukea vähän pitempi lainaus, jotta tiedämme, mitä on kirjoitettu seuraavassa luvussa.

Ilmestyskirja:

3:1 "Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.

3:2 Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet

kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä.

3:3 Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.

3:4 Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset.

3:5 Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.

3:6 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä henki seurakunnille sanoo.'

Kuka on hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä?

Hän on Jeesus kristus, Jumalan poika. (Ilm 1:10-20)

Jeesus puhuu tässä edelleen isästä, joka on Jumala. Isä ja poika erotetaan näin toisistaan vielä siinä vaiheessa, kun Jeesus on nyt taivaassa.

Jatkamme tästä eteenpäin:

3:7 Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo pyhä, totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa:

3:8 Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt.

3:9 Katso, minä annan sinulle saatanan synagoogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan.

3:10 Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat.

3:11 Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi.

3:12 Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni.

Kuka on se "pyhä ja totinen, jolla on Daavidin avain"?

Hän on Jeesus, sillä hänellä on "kuoleman ja tuonelan avaimet" (Ilm 1:18).

3:14 Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku:

3:15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava!

3:16 Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.

3:17 Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.
3:18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.
3:19 Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus.
3:20 Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.
3:21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.
3:22 Jolla on korva, se kuulכון, mitä henki seurakunnille sanoo.

Kuka on se Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku?

Myös hän on Jeesus, Jumalan poika!

Ei ole mitään syytä olettaa, että joku näistä kolmesta "puhujasta" olisi edustanut jotakuta muuta kuin itseään herraa Jeesusta. Asia käy riittävän hyvin ilmi näistä kohdista. Ja Jeesus sanoi, että

3:12 "Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni."

Jeesuksella on siis "Jumala ja isä" vielä uudessa Jerusalemissa, joten hän on "Jumalana" erilainen kuin "isä", aivan niin kuin Raamatussa on kirjoitettu.

Kaiken tämän vakuudeksi Ilmestyskirjan lopussa lukee näin:

Ilmestyskirja:

22:6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää.

22:7 Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!"

22:8 Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä lankesin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen eteen, joka tämän minulle näytti.

22:9 Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa."

22:10 Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä.

22:11 Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhitköön edelleen.

22:12 Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

22:13 Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.

22:14 Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

22:15 Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.

22:16 Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti."

Jeesus sanoo tässä, että hän on Daavidin juurivesa ja hänen suvustaan. Jeesus viittaa tällä biologiseen syntyperäänsä Daavidin jälkeläisenä (Jes 11:1, 10; 2Sam 7:8-16). Paavali sanoo tästä samasta asiasta näin:

Roomalaiskirje:

1:1 Paavali, Jeesuksen kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

1:2 jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa,

1:3 hänen pojastansa - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä

1:4 ja pyhyyden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan pojaksi voimassa - Jeesuksesta kristuksesta, meidän herrastamme,

Päätämme näin, että Jumalan poika on oleva iankaikkisesti "ihminen kristus Jeesus", "meidän herramme ja meidän jumalamme", aivan niin kuin Raamatussa on hänestä sanottu, mutta meillä ei ole lupa mennä yli Raamatun kirjoitusten "kristuksen opissa". Juuri tästä Johannes varoitti seurakuntaa: me tunnustamme sen, että Jeesus on kristus, lihassa tullut Jumalan poika (siis ihminen), mutta emme mene yli tämän tunnustuksen.

1.Johanneksen kirje:

4:1 Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

4:2 Tästä te tunnette Jumalan hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta;

4:3 ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa...

4:9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

4:10 Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti poikansa meidän syntiemme sovitukseksi.

4:11 Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

4:12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

4:13 Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille henkeänsä.

4:14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että isä on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi.

4:15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

4:16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä

Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

1.Johanneksen kirje:

5:1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt.

5:2 Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjensä.

5:3 Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat;

5:4 sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.

5:5 Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan poika?

2.Johanneksen kirje:

1:7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus.

1:8 Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan.

1:9 Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä isä että poika.

1:10 Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi;

1:11 sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa.

Se, joka ei tunnusta, että Jeesus kristus on lihassa tullut Jumalan poika, on antikristus ja villitsijä. Antikristus ja villitsijä kieltää sen, että Jeesus kristus on ihminen tai että hänellä on todellinen ihmisen ruumis.

Johannes kirjoitti kirjeensä luultavasti doketismina tunnettua harhaoppia vastaan. Hän ei voinut kirjoittaa kolmiyhteiseen jumalaan uskovia vastaan, koska heitä ei ollut silloin vielä opetuslasten seassa seurakuntien sisällä. Niinpä kolmiyhteiseen jumalaan uskovat saattavat hyvinkin olla Jumalan lapsia ja toimia Jumalan hengessä, vaikka he ovat tässä opin kohdassa pahasti erehtyneitä.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tulkitsevat niin, että se Herra ja Jumala, jonka profeetat ennustivat tulevan messiaana maailmaan, on Jeesus kristus, joka tuli isän tyköä taivaasta ja syntyi "[neitsyt](#)" Mariasta ihmiseksi. (Jes 40:1-8; Luuk 1:15-17, jne.)

Kolmiyhteisen jumalan oppi on selvästi harhaoppi, mutta ei kadottava sellainen: ei ainakaan vielä, mutta ennen kristuksen tulemusta olisi Jumalan kansan hylättävä se oppi, jotta varjeltuvat porton kohtalolta. (Ilm 18; 2Tess 2)

Johannes kirjoitti kirjeensä luultavasti [doketismia](#) vastaan. (1Joh 4:1-7; 2Joh 1:7-11) Doketistit eivät uskoneet, että Jeesus kristus on lihassa tullut: he eivät uskoneet sitä, että Jeesus on kärsinyt sielultaan ihmisenä liharuumiissa kuoleman ja että Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista

kirjoitusten mukaan. Heidän mielestään Jeesuksella ei ollut ihmisen ruumista vaan hän oli eräänlainen aave (henki) tai illuusio.

Kolmiyhteiseen Jumalaan uskovat tunnustavat sen, että Jeesus kristus on lihassa tullut. He sanovat jopa niin, että Jeesus kristus on "täysin ihminen" (tosi ihminen). He eivät ole antikristuksia ja villitsijöitä sen mukaan, mitä Johannes piti tärkeänä tunnustaa ja mitä harhaoppia vastaan hän kirjeensä kirjoitti.

<https://en.wikipedia.org/wiki/Docetism>

Jeesus kristus on Raamatun mukaan Jumalan poikanakin vain ihminen, jonka Jumala on korottanut kaiken pääksi seurakunnalle ja enkelien yläpuolelle, mutta langenneet enkelit ja riivaajat eivät suostu palvelemaan tätä Raamatun ilmoittamaa Jeesusta, eivätkä ole vielä alistuneet hänen valtansa alle. (Efe 1:20-23; 1Piet 3:22; Hebr 1-2) Mutta lopulta kaikki on oleva alistettu Jeesuksen kristuksen valtaan paitsi isä Jumala, joka on alistava kaikki poikansa valtaan (1Kor 15:27-28).

Moni eksynyt sanoo nykyään, että Jeesus kristus on "Jumala ihmisen ruumiissa" tai opettaa oppia, jonka mukaan Jeesus kristus on "ikivanha taivaallinen olento ihmisen ruumiissa" (Jeesus on ollut olemassa ennen maailman luomista isän Jumalan tykönä Jumalan Sanana ja Jumalan Poikana, jonka kautta isä Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa, ja tämä ikivanha taivaallinen henkiolento on tullut alas taivaasta [neitsyt](#) Marian kohtuun ja syntynyt ihmiseksi, olematta silti ikivanhana taivaallisena olentona eri olento kuin ihminen kristus Jeesus).

Suurin osa nimeltään kristityistä ihmistä uskoo katolisen kirkon keksimään mysteeriiin: Jeesus on ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala. Vain harvat ja valitut uskaltavat nähdä Raamatun ilmoittaman totuuden tässä asiassa ja hylkäävät kolmiyhteisen jumalan opin sen eri muodoissaan. Sitä näkemystä ei tarvitse kuitenkaan välttämättä hylätä, että Jeesus olisi ikivanha Jumalan Poika tai Sana ihmisen ruumiissa. Uudessa testamentissa on joitakin kohtia, joita on vaikea selittää muulla tavalla kuin siten, että Jeesus olisi ollut isän tykönä elävänä olentona (henkenä) ennen syntymistään ihmiseksi. On myös hyviä perusteluja sille, että hän olisi saanut alkunsa vasta Marian kohdussa, mitä ennen hän ei ole ollut olemassa.

Minä uskon sen, että Jeesus on tullut taivaasta ja että isä on lähettänyt hänet maailmaan, mutta en tiedä varmuudella sitä, mitä näillä sanoilla Raamatussa tarkoitetaan, joten jätän kantani avoimeksi tässä asiassa. Mielestäni se näkemys on paljon loogisempi ja paremmin perusteltu, jonka mukaan Jeesus on saanut alkunsa vasta Marian kohdussa ja hän on pelkästään ihminen. Se tulkinta pitää yhtä Raamatun kokonaisilmoituksen kanssa ja on niin yksinkertainen, että pieni lapsi ja mökin mummo voivat sen myös ymmärtää. Sen ymmärtämiseksi ei tarvitse opiskella teologiaa.

Kaikki, jotka uskovat kolmiyhteiseen jumalaan, ovat vielä sisällä suuressa Babylonissa, portossa, sillä se rakentuu katolisen uskontunnustuksen ja kolmiyhteisen jumalan opin varaan. Jumala kutsuu omaa kansaansa nyt ulos suuresta Babylonista. Jos olet kiinnostunut totuudesta, niin tutki tarkoin kirjoituksia, mitä niissä on todella sanottu. Voit käyttää tutkimuksessa apunasi niitä löydöksiä, joita olen vuosia kestäneen tutkimuksen jälkeen tehnyt.

Löydät hakemiston kirjoituksiini [tämän linkin](#) takaa.

Petteri Haipola, 6.3.2016, tarkistettu ja korjattu versio 9.11.2016

[Johannes kirjoitti kirjeensä doketismia vastaan](#)

Kirjoittanut [Petteri Haipola](#) • 2.7.2016 •

Käsittelen tässä kirjoituksessa lyhyesti sitä, mistä syystä ja keitä vastaan Johannes kaksi ensimmäistä kirjettään todennäköisesti kirjoitti. Kolmiyhteiseen jumalaan uskovien mielestä Johannes kirjoitti kirjeensä [Cerinthusta vastaan](#), joka ei pitänyt Jeesusta isän vertaisena Jumalana eikä uskonut kolmiyhteiseen jumalaan. Tämä ei ole kuitenkaan totta, sillä kukaan ei vielä tuolloin uskonut kolmiyhteiseen jumalaan. Sen sijaan on historiallinen fakta, että doketismina tunnettu harhaoppi oli yleinen Johanneksen aikana hänen vanhoilla päivillään. Doketistit eivät uskoneet Jeesuksella olleen todellista liharuumista vaan he luulivat häntä hengeksi tai aaveeksi, jonka kärsimys ja kuolema eivät olleet todellisen ihmisen kärsimystä ja kuolemaa. Kun tiedämme tämän asian, niin meille paljastuu myös se, keitä Johannes sanoi antikristuksiksi ja villitsijöiksi, ja millaista uskontunnustusta nämä antikristukset eivät voi antaa.

Tämä kirjoitus on lainausta toisesta kirjoituksestani nimeltään "[Minä en ketään tuomitse, Jumalan sana tuomitsee](#)"

1Joh 4 jne.

"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta vääriä profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa." (1Joh 4:1-3)

Jotkut Raamattua virheellisesti tulkitsevat henkilöt väittävät, että Johannes vaatii tässä kohdassa uskovaisia tunnustamaan Jeesus lihassa tulleeeksi Jumalaksi. Jos joku ei sitä tunnusta, niin hän on antikristus ja matkalla kadotukseen. Jos luet tarkasti tuon kohdan, niin siinä ei vaadita ketään tunnustamaan Jeesusta lihassa tulleeeksi Jumalaksi. Sen sijaan siinä sanotaan, että "joka tunnustaa Jeesuksen kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta". Tämä on kirjaimellisesti vuoden 1938 käännöksen mukaan se "tunnustus", jonka Johannes pelastavalta uskolta edellyttää.

Suomenkielisen Uuden testamentin selitysteoksen Novumin mukaan Johannes kirjoittaa: "joka tunnustaa Jeesuksen kristuksen lihassa tulleeeksi, Jumalasta on". (Novum 4, s.651-652, interlineaari) Tämän lisäksi Jumalasta oleva tunnustaa sen, että Jeesus kristus on Jumalan poika. (1Joh 2:18-28; 4:8-5:13) Johannes sanoi kirjoittaneensa evankeliuminsa sen vuoksi, että lukijat uskoisivat Jeesuksen kristuksen olevan Jumalan poika ja että heillä olisi iankaikkinen elämä uskon kautta hänen nimeensä. (Joh 20:31)

"...nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään." (Joh 20:31)

Mitään muuta tunnustusta Johannes ja Jeesus eivät pelastavalta uskolta edellyttäneet kuin sen, että Jeesus kristus on lihassa tullut Jumalan poika. (lue 1Joh 2:18-28; 4:1-5:13, 20; 2Joh 1:7-11; Joh 17:3; 20:17) Tähän tunnustukseen voivat yhtyä sekä kolmiyhteiseen Jumalaan uskovat että muut Jeesukseen kristukseen, Jumalan poikaan, uskovat. Sen sijaan muslimit ja juutalaiset ynnä muut Jumalan pojan Jeesuksen kieltäjät eivät voi tähän tunnustukseen yhtyä. Heihin voidaan soveltaa Johanneksen toisen kirjeen sanoja, vaikka hän ei alunperin heistä kirjoittanutkaan:

"Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta kristukseksi, joka oli lihassa tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus. Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan. Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä isä että poika. Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi; sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa." (2Joh 1:7-11)

Kuka menee Johanneksen mukaan yli kristuksen opetuksen tässä asiassa? Jotta tietäisimme täydellisemmän vastauksen, tulisi meidän tietää, keitä olivat ne eksyttäjät, joita Johannes kutsui antikristuksiksi ja villitsijöiksi. Me emme voi olla täysin varmoja siitä, mutta voimme rajata pois varmuudella muutamia ihmiryhmiä.

Johannes ei voinut tarkoittaa kolmiyhteiseen jumalaan uskovia, koska heitä ei ollut vielä silloin seurakunnan yhteydessä. Katoliset isät kehittivät kolmiyhteisen jumalan opin vasta apostolien ajan jälkeen, joten Johannes ei tarkoittanut heitä. Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tunnustavat lisäksi sen, että Jeesus kristus on lihassa tullut Jumalan poika, joten he eivät sovi antikristuksiksi tämän kohdan perusteella. He tunnustavat jopa sen, että Jeesus kristus on "täydellisesti ihminen", mitä kovin monet eivät nykyään enää todeksi tunnusta. Nykyään on tapana pitää Jeesusta "Jumalana ihmisen ruumiissa", mutta ei ihmisenä järjellisine sieluineen ja ruumiineen, niin kuin [Athanasiuksen uskontunnustuksessa](#) sanotaan.

Johannes ei tarkoittanut siis ketään sellaista, joka tunnustaa "Jeesuksen kristuksen olevan lihassa tullut Jumalan poika". Jos sinä tunnustat sen, että "Jeesus kristus on lihassa tullut Jumalan poika", niin et ole Johanneksen sanojen mukaan antikristus tai villitsijä. Tämän tunnustuksen voivat tehdä jopa ne, jotka uskovat Jeesuksen olevan Jumalan poikana "vain" ihminen eikä mitään muuta (Luuk 1:35). Sanaa "kristus" käytetään Raamatussa vain ihmisistä, joten Johannes ei edellyttänyt näissä kohdissa minkään muun asian tunnustamista kuin sen, että Jeesus kristus on tullut ihmisen ruumiissa ("lihassa tullut"): hän on "lihassa tullut Jumalan poika".

Johannes kirjoitti kirjeensä luultavasti doketismia vastaan. (1Joh 4:1-7; 2Joh 1:7-11) Dokerit eivät uskoneet, että Jeesus kristus on "lihassa tullut". Heidän mielestään Jeesuksella ei ollut ihmisen ruumista vaan hän oli eräänlainen aave (henki) tai illuusio. Dokeriteja oli seurakunnan yhteydessä ja he ovat voineet tuntea taloihin eksyttämään valittuja harhaopillaan. On hyvin mahdollista, että Johannes kirjoitti heistä.

Dokeriteja ei ole nykyään enää jäljellä ainakaan merkittävässä määrin. Niinpä Johanneksen sanojen soveltaminen nykyaikaan menee aina jonkin verran yli alkuperäisen tarkoituksen ja siten "yli kirjoitusten". Olisikin syytä olla varuillaan sen suhteen, mitä varmaksi sanoo ja millä sanoilla lähimmäisiään kadotukseen matkalla ja Kristuksen ruumiin ulkopuolella oleviksi tuomitsee.

Lähteitä:

[History of the Christian Church, Volume II: Ante-Nicene Christianity. A.D. 100-325.](#)

"Docetism was a characteristic feature of the first antichristian errorists whom St. John had in view (1 John 4:2; 2 John 7)."

"Doketismi oli niiden ensimmäisten antikristittyjen eksyttäjien luonteenomainen piirre, jotka olivat Johanneksen kirjeiden kohteena (1Joh 4:2; 2Joh 1:7)

[History of the Origins of Christianity. Book V. The Gospels. CHAPTER XVIII. EPHESUS—THE OLD AGE OF JOHN—CERINTHUS—DOCETISM.¹](#)

<https://en.wikipedia.org/wiki/Docetism>

Näyttää siis toteen näytetyltä, että Johannes ei sanonut antikristuksiksi ja villitsijöiksi kolmiyhteiseen jumalaan uskovia tai unitaareja, jotka pitävät Jeesusta pelkästään ihmisenä. Hän ei tarkoittanut edes Jehovan todistajia, joiden mukaan Jeesus on sama kuin ylienkei Mikael. Hekin tunnustavat sen, että Jeesus on lihassa tullut Jumalan poika ja kristus: Jeesus on syntynyt ihmiseksi ja hän on se luvattu Voideltu, josta profeetat ovat Vanhassa testamentissa ennustaneet. Se, että he uskovat Jeesuksen olevan lisäksi ikivanha enkeli, ei ole sen suurempi erehdys, kuin luulla häntä isän vertaiseksi Jumalaksi tai [luojaksi](#) yhdessä isänsä kanssa.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovien hyväksi on vielä mainittava se tosiasia, että he erottavat hyvin selvästi toisistaan isän ja pojan. He eivät sano koskaan sitä, että isä olisi tullut lihaksi tai inkarnoitunut. He sanovat selvästi, että Jumalan Poika on tullut lihaksi (syntynyt ihmiseksi). He tunnustavat siis yhtä pitävästi Johanneksen kanssa sen, että Jumala on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi. (1Joh 4:1-15:13)

1.Johanneksen kirje:

4:9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

4:10 Siinä on rakkaus – ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

4:11 Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

4:12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

4:13 Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille henkeänsä.

4:14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että isä on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi.

4:15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

4:16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

Huomaatko, että Johannes erottaa tässäkin kohdassa selvästi Jumalan ja hänen poikansa toisistaan? Johannes sanoo vain isää Jumalaksi siinä kohdassa, jossa jotkut harhaan joutuneet väittävät hänen vaativan meitä tunnustamaan Jeesus lihassa tulleeeksi Jumalaksi. Ja mikä tärkeintä on: Johannes puhuu tässä kohdassa Jumalan lasten välisestä rakkaudesta, joka puuttuu niiltä, jotka tuomitsevat väärin perustein toisia Jumalan lapsia kristuksen ruumiin ulkopuolelle ja kadotukseen matkalla oleviksi. Liekö paikallaan kysyä: onko heissä lainkaan Jumalan henkeä?

LÄHTEITÄ

[History of the Christian Church, Volume II: Ante-Nicene Christianity. A.D. 100-325.](#)

"Docetism was a characteristic feature of the first antichristian errorists whom St. John had in view (1 John 4:2; 2 John 7)."

"Doketismi oli niiden ensimmäisten antikristittyjen eksyttäjien luonteenomainen piirre, jotka olivat Johanneksen kirjeiden kohteena (1Joh 4:2; 2Joh 1:7)

History of the Origins of Christianity. Book V. The Gospels. CHAPTER XVIII. EPHESUS—THE OLD AGE OF JOHN—CERINTHUS—DOCETISM.

Hakasulkeiden sisällä on minun selitystäni ja taustatietoa lainaamaani kirjoitukseen liittyen.

"...Vaikeus sovittaa yhteen Jeesuksen kahta osaa, saada asumaan yhdessä olennessa viisas ihminen ja Kristus [kirjoittaja pitää Kristusta Jumalana ja hänellä on sen vuoksi vaikeuksia sovittaa yhteen olentoon ihminen ja Jumala, mikä vaikeus oli myös harhaoppisina pidetyillä ihmisillä kuten Cerinthus, [ebioniitit](#) ja doketistit], sai aikaan sellaisia ajatuksia [harhaoppisina pidetyissä], jotka synnyttivät Johanneksen vihan. Doketismi oli, jos saamme niin sanoa, sen ajan harhaoppi. Monet eivät voineet hyväksyä sitä, että Kristus oli ristiinnaulittu ja laitettu hautaan. Jotkut kuten Cerinthus hyväksyivät eräänlaisen jaksottaisuuden Jeesuksen jumalallisessa työssä; toiset [doketistit] olettivat, että Jeesuksen ruumis olisi ollut ylikuonnollinen, niin että kaikki hänen materiaallinen elämänsä ja hänen kärsimyksensä yli kaiken muun olisi ollut vain hengellistä [vastakohtana todelliselle ruumiilliselle kärsimykselle, kun ihminen kärsii ruumiissaan kaiken sen, mitä Jeesus kärsi ristillä ja jo sitä ennen; aaveen tai hengen kärsimystä; illuusiota, hengellinen näky, ei liharuumiin kärsimystä]. Nämä kuvitelmat lähtivät siihen aikaan hyvin laajalle levinneestä mielipiteestä, jonka mukaan aine [erityisesti ihmisen liharuumis] ovat hengen alennustilaa ja lankeemusta; että materiaallinen manifestaatio [aineellinen ilmentymä] on idean alennustilaa [ajattelevan hengen alennustilaa]. Evankeliumin kertomus [Jeesuksesta] on nähty siten häilyvänä kuvana, joka lähestyy aineetonta[, ei-materiaalista, jota ei voida aistein havaita tai käsin koskettaa; vrt. 1Joh 1:1-7]"

<http://www.ccel.org/ccel/renan/gospels.xxi.html>

"...On all sides the difficulty of reconciling the two parts of Jesus, of causing to co-exist in the same being the wise man and the Christ, produced imaginations like those which excited the wrath of John. Docetism was, if we may so express it, the heresy of the time. Many could not admit that the Christ had been crucified and laid in the tomb. Some like Cerinthus admitted a sort of intermittance in the divine work of Jesus; others supposed that the body of Jesus had been fantastic, that all his material life, above all, his life of suffering, had been but apparitional. These imaginations came from the opinion, very wide spread at that period, that matter is a fall, a degradation of the spirit; that the material manifestation is the degradation of the idea. The Gospel history is thus volatilised as it were into something impalpable..."

LAINAUS PÄÄTTYY

Niin kuin näistä historiallisista totuuksista huomaamme, kirjoitti Johannes hyvin todennäköisesti doketismia vastaan ja sanoi doketisteja antikristuksiksi. He eivät pitäneet totena Kristuksen ruumiillista kärsimystä ja olemusta, niin että eivät uskoneet evankeliumin ytimeen: siihen, että

Jeesus on kärsinyt kuoleman ristillä ja Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista eli tehnyt hänen elottoman ruumiinsa jälleen eläväksi.

Kun tiedämme nyt doketisteista, niin Johanneksen ensimmäisen kirjeen alku saa järjellisen selityksen. Johannes kirjoitti siitä elämän Sanasta, joka oli alussa ollut isän tykönä ja jota apostolit olivat käsin koskettelleet: Johannes painottaa siis sitä, että Jeesus Kristus oli ruumiillinen olento, sellainen kuin ihminen. Tähän todistukseen yhtyvät kaikki Uuden testamentin kirjoitukset ja ne pitävät yhtä Vanhan testamentin profetioiden kanssa koskien tulevaa messiasta.

Luettavaa

Lue lisää tästä samasta aiheesta (Johanneksen kirjoitusten Jumala ja Jeesus):

- [Minä en ketään tuomitse, Jumalan sana tuomitsee](#)
- [Kuka on Jumala? Kuka on Jeesus? Kuka on antikristus?](#)
- [Kuka on antikristus ja villitsijä?](#) (pdf)
- [Kuka on antikristus ja villitsijä?](#) (pdf) Lukihäiriöisille ym. huonosti suomea ymmärtäville tarkoitettu versio
- [Jeesus Kristus, Herra ja Jumala](#), sisältää lyhyen kirjoituksen isästä kaiken olevaisen [luojana](#) Raamatun opetuksen mukaan ja [jakeiden Room 9:5 ja 1Joh 5:20](#) [lyhyet selitykset](#)
- [Hakemisto](#) aihetta käsitteleviin kirjoituksiini